

Яко предлогъ подали, що въ тихъ провинціяхъ піднесли нашій колоністи второкъ бунтъ, отжежь больше людей зводси правительство не може тамъ поселяти. Рѣвночасно ограничило правительство бразилійске число вѣльныхъ білетѡвъ на 500 штукъ вѣсично, и дало ихъ до роздѣлу Товариству подъ назвою святого Рафаѣла. Цѣлею того Товариства а властиво філіи галицком того Товариства, около котрой заложена наибольше трудивъ ся панъ Генрикъ Вельowejскі, дѣдичъ зъ Покута, а опѣсля графъ Потулицкі, есть: ограничити еміграцію и по возможности опѣкувати ся емігрантами. Та опѣка полягає въ томъ, що выправляють емігрантѡвъ цѣлыми партіями наразъ збъ Львова до Генуѣ, черезъ що люди не видяють больше на ту подорожь якъ потрібно, по друге, що въ Генуѣ чи Удине, нѣсть надморскѡмъ въ Італіи, звѣдки виходять кораблѣ до Бразиліи, упрошено одного польского законника, щобы наглядавъ за емігрантами, бо власне тамъ найчастѣйше трафляє ся, що люди черезъ несвѣдомѡсть або несумѣлнѡсть рѡжнихъ агентѡвъ тратять послѣдній перазъ грѡнъ. Зъ останною партією емігрантѡвъ виѣхавъ такожъ оденъ польскій ксьондзъ дѣлти добру чи злу судьбу зъ емігрантами. На томъ властиво всяка опѣка кѡнчить ся а на дальше отримують емігранты тѡлько раду, щобы подъ жаднымъ условіємъ не дали ся звабити на плантаціи въ иншихъ провинціяхъ, лише до Стану Санъ Паульѡ на границѣ Параны, а то въ тѡй цѣли, щобы колись, якъ ся правительство розмыслитъ и на ново отворить Парану для колонизаціи, могли ся тамтуда перенести до своихъ, уже давнѣйше тамъ оствѣвшихъ. Въ портовѡмъ нѣсть Сантосъ надъ моремъ, въ станѣ Санъ Паульѡ зновъ упрошено одного польского ксьондза, щобы служивъ радою емігрантамъ, куда и до кого мають ся удавати